

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบ โครงงาน เพื่อประเมินความสามารถในการทำโครงงานภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีสอนแบบ โครงงาน

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปจันทบุรี อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 33 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบวัดผลการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.3-0.8 ค่าความยากง่ายมีค่าตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.90 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 แบบประเมินความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียน มีคะแนนเต็ม 100 คะแนน ประเมินด้านเนื้อหา 40 คะแนน ด้านกระบวนการทำงาน 30 คะแนน และ ด้านการนำเสนอผลงาน 30 คะแนน และแบบวัดเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีสอนแบบ โครงงาน จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (t-test แบบ Dependent) ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค และค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบ โครงงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับดีมาก
3. เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีสอนแบบ โครงงาน อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบ โครงงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเป็นเพราะวิธีสอน

แบบโครงการทำให้นักเรียนมีความสามารถในการจำคำศัพท์ได้มากขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เนื่องจากโครงการเป็นวิธีการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลึกซึ้ง มีระบบเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541, หน้า 2) การที่นักเรียนได้มีการรวบรวมคำศัพท์อย่างเป็นระบบ เป็นหมวดหมู่ ทำให้นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ มาลี จูทา (2542, หน้า 150) ที่เสนอว่าการจัดคำศัพท์เป็นหมวดหมู่ เป็นการจำอย่างมีหลักเกณฑ์ที่ดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โรงเรียนบางขุนเทียน ทำการศึกษาการทำโครงการเรื่อง Shopping Vocabulary โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 50 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน ทำการสำรวจคำศัพท์จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ หลังจากนั้นนักเรียนทำแบบทดสอบเกี่ยวกับคำศัพท์จำนวน 3 ชุด ชุดละ 10 คำ ผลปรากฏว่านักเรียนเข้าใจคำศัพท์และสามารถแยกแยะหมวดหมู่ของคำศัพท์ได้ดีมาก (สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2544, หน้า 71)

นอกจากนี้โครงการเป็นการทำกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าในสิ่งที่ตนสนใจและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2536, หน้า 5) การที่นักเรียนมีความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ย่อมจดจำเรื่องนั้นได้ไม่ยาก และการที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงขณะทำโครงการจะทำให้นักเรียนได้แก้ปัญหาต่าง ๆ คนที่มีความสามารถในการแก้ปัญหาและคิดริเริ่ม ย่อมเป็นผู้ที่มีความจำดี และเป็นผู้ที่มีสติปัญญาดีด้วย (อัจฉรา สุขารมณ์, 2524, หน้า 72) และการที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติเอง นักเรียนจะจดจำสิ่งเหล่านั้นคิดตัวไปตลอดชีวิตโดยไม่มีวันลืม (ลักดา ภูเกียรติ, 2547, หน้า 22) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้โดยการกระทำของจอห์น ดิวอี้ ที่กล่าวว่า การให้เด็กได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ จะทำให้เกิดประสบการณ์ตรง เด็กจะได้รับความรู้ที่คงทนมากกว่าการรับฟังคำสอนจากการบรรยายของครูเพียงอย่างเดียว (กรรณิการ์ พวงเกษม, 2533, หน้า 18-19) นอกจากนี้คำศัพท์ที่นักเรียนค้นคว้าเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนสนใจและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียนทำให้นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ ที่กล่าวถึงกฎแห่งการใช้และไม่ใช้ว่าการเลือกเนื้อหาที่นักเรียนพบในชีวิตประจำวันจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าเนื้อหาที่นักเรียนพบน้อย (วรรณิ โสมประยูร, 2539, หน้า 71-74) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการจำอย่างมีหลักเกณฑ์ การลงมือปฏิบัติในสิ่งที่ตนสนใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นปัจจัยที่ทำให้นักเรียนมีสติปัญญามากขึ้น สามารถจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องคำศัพท์สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สามารถ เดิมประยูร (2545, บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบโครงการ พบว่าผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01 โดยผลการเรียนรู้หลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโครงงานสูงกว่าก่อนเรียน และ แบเรโต (Barreto, 1999 อ้างถึงใน มัลลิกา พงศ์ปริตร และศรีภูมิ อัครมาส, 2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและสเปน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชาวเปอร์โตริกัน ซึ่งพูดภาษาสเปน ว่ามีวิธีการสอนอย่างไรเพื่อส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่าหลังจากนักเรียนทำโครงงานและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามโครงงาน นักเรียนจำความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น และนักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

2. ความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับดีมาก อาจเป็นเพราะการสอนแบบ โครงงานมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีลักษณะการร่วมมือมากกว่า การแข่งขัน มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ ประสพการณ์จากกันและกัน นำไปสู่การบูรณาการที่แท้จริงทั้งด้านทักษะและกระบวนการการแสวงหาข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่แสดงถึงงานในชีวิตจริง จะสิ้นสุดและจบลงด้วยผลงานตอนท้ายซึ่งสามารถให้คนอื่นรับรู้มีส่วนร่วมได้ การทำโครงงานเป็นสิ่งที่มีความหมายที่แท้จริง ทั้งยังมีการปรับกระบวนการในระหว่างการทำงาน (กรมวิชาการ, 2544 ก, หน้า 155) ซึ่งสอดคล้องกับ ฮายเนส (Haines, 1988, pp. 1-2) และ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545 ก, หน้า 59) นอกจากนี้การสอนแบบ โครงงานเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เน้นการทำงานตามลำดับขั้นตอน ผลที่ได้จากการเรียนคือกระบวนการทำงาน (วิจิต สุรัตน์เรืองชัย, 2540, หน้า 12) จากลักษณะเด่นของการสอนแบบโครงงานดังกล่าว จึงทำให้นักเรียนทุกกลุ่มมีความสามารถในการทำโครงงานอยู่ในระดับดีมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตติกาล สุทธิสวัสดิ์กุล (2547, หน้า 38) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีพัฒนาการทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านการเขียนสะกดคำ ด้านความหมายและด้านการใช้คำศัพท์ในประโยค และนักเรียนสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพแบ่งได้ 2 ระดับ คือ มากที่สุดและมาก และ สร้างผลงานที่มีคุณภาพในระดับดี และจากงานวิจัยของ กมลรัตน์ สันติคุณากุล (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นโครงงานวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาหลวง เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่านักเรียนสามารถนำเสนอผลงานของตนเองได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นโครงงานภาษาอังกฤษ และผลการศึกษาของ สามารถ เติมประยูร (2545, บทคัดย่อ) พบว่าผู้เรียนมีความเห็นว่าการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบโครงงานเป็นประโยชน์สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และผลการประเมินโครงงานของผู้เรียนพบว่าผู้เรียนสามารถทำงานได้ถูกต้องตามเนื้อหา มีการวางแผนการดำเนินงาน ได้เรียนรู้จากการทำงานกลุ่ม ทั้งนี้ความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่า

สมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ในระดับดี สรุปได้ว่าวิธีสอนแบบโครงงานเป็นวิธีการที่ดีวิธีหนึ่ง ในการพัฒนาความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน

3. เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีสอนแบบโครงงาน ผลการวิจัย พบว่าเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีสอนแบบโครงงาน อยู่ในระดับมาก ซึ่งนักเรียนมีความคิดเห็นในด้านกระบวนการเรียนการสอน อยู่ในลำดับที่ 1 โดยนักเรียนมีความ คิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบ โครงงานเป็นการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียน ได้พัฒนา ทักษะการคิด มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นคนที่มีความรับผิดชอบ เป็นการเรียนรู้ที่เน้นให้ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เป็นการเรียนที่ยึดนักเรียนเป็น ศูนย์กลาง สามารถค้นหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ในหัวข้อ ที่สนใจ และทำให้สามารถพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ ความคิดดังกล่าวนี้สอดคล้องกับลักษณะพิเศษ ของการสอนแบบโครงงานที่ พรหมณี บัวโต (2542, หน้า 8-10) กล่าวว่า โครงงานภาษาอังกฤษ เน้นการสอนโดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการเน้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ในการกำหนด หัวเรื่อง วิธีการทำงาน และผลของงานที่เกิดจากภาษาอย่างแท้จริง ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมอย่างอิสระ ตอบสนองความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน เสริมความคิดสร้างสรรค์ ได้ปฏิสัมพันธ์กับสื่อจริง และเพิ่มพูนประสบการณ์ความรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยในระดับมากเป็นลำดับที่ 2 คือเรื่อง กระบวนการกลุ่ม นักเรียนมีความเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบ โครงงานทำให้นักเรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีส่วนร่วมในการวางแผนงาน ได้ฝึกความเป็นผู้นำและผู้ตาม และ ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ ซึ่งตรงกับลักษณะของวิธีการสอนแบบ โครงงานที่เน้นการ เรียนรู้ด้วยตนเอง เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เน้นการทำงานตามลำดับขั้นตอน และผลที่ได้จาก การเรียนคือกระบวนการทำงาน (วิชิต สุรัตน์เรืองชัย, 2540, หน้า 12) นอกจากนี้การทำงานเป็น กลุ่มเป็นทีมทำให้ผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ได้ฝึกการประเมินตนเอง รู้จัก ตนเอง เห็นคุณค่าของตนเองและยอมรับผู้อื่น (ถัดดา ภูเกียรติ, 2547, หน้า 28) ประเด็นที่นักเรียน เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เป็นลำดับที่ 3 คือเรื่องความสำคัญของภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความคิดเห็น ว่าการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบ โครงงาน มีประ โยชน์ต่อนักเรียนในการเรียนต่อใน ระดับสูงขึ้น สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทำให้ได้รับความรู้นอกเหนือจากบทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของโครงงานที่เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถนำ ผลการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ (Construct) ด้วยตนเอง และเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในการดำเนิน ชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541, หน้า 2) กิจกรรมโครงงานเป็นการ จัดกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เลือกและสร้างกระบวนการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลุ่มลึก

ด้วยตนเองโดยใช้วิธีการที่หลากหลายและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (สมศักดิ์ สันธุระเวช, 2542, หน้า 18) อีกทั้งปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งที่มีประโยชน์อย่างมาก ทั้งต่อตัวผู้เรียนเองและต่อประเทศชาติ การรู้ภาษาต่างประเทศเปรียบเสมือนการมีเครื่องมือที่สามารถนำไปเป็นประโยชน์ในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ หรือใช้ในการประกอบอาชีพได้ ดังนั้น คุณสมบัติทั่วไปของคนไทยรุ่นใหม่ จะต้องเป็นทั้งประชากรไทย และประชากรโลก จะต้องเป็นคนที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถนำมาใช้ในการแสวงหาความรู้จากทั่วโลกได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544, หน้า 17) และในลำดับสุดท้าย นักเรียนมีความคิดเห็นประเด็นกิจกรรมการสอนของครูอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนมีความคิดเห็นว่า การเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบโครงการเป็นการเรียนรู้ที่มีครูเป็นผู้กระตุ้นความสนใจของนักเรียน มีการประเมินผลที่ยุติธรรม ครู ไม่ได้เป็นผู้บอกความรู้ให้แก่ นักเรียน และเป็นการเรียนที่นักเรียนต้องขอคำปรึกษาจากครู เหตุที่นักเรียนมีความคิดเห็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากวิธีสอนแบบโครงการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง บทบาทของครูต้องมีการปรับเปลี่ยน โดยในระยะเริ่มแรกของการจัดการเรียนการสอนครูจำเป็นต้องให้ความรู้แก่ผู้เรียน ได้แก่ จุดประสงค์ วิธีการเรียนรู้ การเลือกหัวข้อ ในการทำโครงการภาษาอังกฤษ ตลอดจนชิ้นงาน ระยะเวลา การวัดผล ประเมินผล ตลอดจนการนำเสนอผลงานในตอนสุดท้าย และที่สำคัญ คือ ต้องเตรียมข้อมูลแหล่งวิทยาการที่ผู้เรียนสามารถค้นคว้า และศึกษาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำโครงการภาษาอังกฤษ บทบาทในระหว่างการทำโครงการภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนจำเป็นต้องทำหน้าที่ในบทบาทของผู้อำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้ เป็นผู้ให้ข้อมูลคำแนะนำตามที่สมาชิกกลุ่มร้องขอ เป็นกรรมการในการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งและความถูกต้องในการใช้ภาษา เป็นประธานในขณะที่สมาชิกกลุ่มรายงานผลการทำกิจกรรมเป็นระยะ บทบาทในตอนท้ายของการทำโครงการภาษาอังกฤษ เพื่อให้มั่นใจว่าทุกกลุ่มไปถึงจุดที่หมายที่กำหนดไว้ ครูเป็นผู้จัดการแสดงผลงานโครงการของแต่ละกลุ่มจะ ได้นำข้อเสนอแนะ ไปพัฒนาการเรียนภาษาต่อไป (พรรณี นัวโต, 2542, หน้า 12) ในเรื่องการประเมินผลโครงการที่นักเรียนเห็นว่ามีความยุติธรรมนั้น อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้ เกณฑ์ต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการให้ผู้เรียนทำโครงการ โครงการของนักเรียนแต่ละคนไม่ควรเอามาประกวดหรือเปรียบเทียบกัน พิจารณาด้วยความยุติธรรมตามความสามารถ ความสนใจและพื้นฐานของผู้เรียน พิจารณาว่าผู้เรียนสามารถทำโครงการได้สำเร็จตามที่วางแผนไว้เป็นสำคัญ เกณฑ์การประเมินคุณค่าของโครงการ พิจารณาจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หมายถึง ความแปลกใหม่ของเรื่องที่ทำวิธีการศึกษาค้นคว้าเครื่องมือ หรือวัสดุอุปกรณ์ในการทำโครงการ ความถูกต้องและเหมาะสมของวิธีการศึกษาค้นคว้าโดยการนำวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมเพียงใด การเขียนรายงานของโครงการหรือ

การจัดแสดงโครงงาน ความถูกต้องชัดเจนในการสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ มีความสนใจและชัดเจนเพียงใด การอธิบายโครงงานด้วยวาจา หมายถึง ความสามารถในการพูด อธิบาย การตอบข้อคำถามได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว เหมาะสม (จุลจักร โนพันธ์, 2533, หน้า 52-53)

นอกจากนี้ผลการวิจัยของ ชีระนันท์ ตานนท์ (2542, บทคัดย่อ) ได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยโครงงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านไค่นุ่น อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 12 คน พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีพฤติกรรมระหว่างการใช้โครงงานในระดับมาก มีพฤติกรรมความสนใจในการเรียน ความสนุกสนาน ความกระตือรือร้น และความเชื่อมั่นกล้าแสดงออกตามลำดับ ความพึงพอใจของนักเรียนทุกคนต่อการเรียนรู้โดยโครงงานอยู่ในระดับมากและมีความต้องการให้จัดทำต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องกับนักเรียนก่อนทำการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบโครงงาน เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติตามขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะขั้นตอนในการเขียนรายงานโครงงาน
2. จากผลการวิจัยพบว่าวิธีสอนแบบโครงงานทำให้เกิดผลดีแก่นักเรียนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้อาจเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน หรือภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น ได้นำวิธีสอนแบบโครงงานนี้ไปทดลองใช้จัดกิจกรรมการสอนในโอกาสที่เหมาะสมต่อไป
3. ควรจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูผู้สอนเพื่อให้เข้าใจและสามารถนำวิธีสอนแบบโครงงานไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้อง และเกิดผลดีแก่นักเรียน
4. ผู้บริหารควรตระหนักถึงความสำคัญและสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโครงงานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในทุกกลุ่มสาระให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยการนำวิธีสอนแบบโครงงานไปใช้กับกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศในหน่วยการเรียนรู้อื่น และในระดับชั้นอื่น
2. ควรทำการวิจัยการนำวิธีสอนแบบโครงงานไปใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และในระดับชั้นอื่น

3. ควรทำการวิจัยการนำวิธีสอนแบบ โครงงาน ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถแตกต่างกันคือ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน เพื่อศึกษาว่าแต่ละกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันหรือไม่

4. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบวิธีสอนแบบ โครงงาน กับรูปแบบการสอนอื่นเพื่อศึกษา ผลการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน หรือผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ในด้านอื่น ๆ

5. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ โครงงาน กับรูปแบบการสอนอื่น

6. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับผลการสอน โดยใช้วิธีสอนแบบ โครงงาน ที่อาจส่งผลให้เกิด การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความกล้าแสดงออก และความรับผิดชอบ ของนักเรียน เป็นต้น